

אלכסנדרוס מוקדון ולחם הזהב

מסע של מלך גדול
לגילוי האמת של ה'

אלכסנדרוס מוקדון היה מלך חזק
שכבש כמעט את כל העולם שברא ה'.
יום אחד, קרא לחכמים ואמר להם:
"אני רוצה ללכת ולכבש את מדינת אפריקי!
אני רוצה לשלט בכל מקום!"
ברגע של גאווה, הוא שכח שרק ה' יתברך
הוא מלך מלכי המלכים.

הַחֲכָמִים הַצַּדִּיקִים, שְׂיֹדְעִים
אֶת סֻדּוֹת הַבְּרִיאָה שֶׁל ה',
אָמְרוּ לַמֶּלֶךְ:

"אֵי אַתָּה יָכוֹל לֵילֵךְ לְשֵׁם!"
"מַדּוּעַ?" שָׁאַל הַמֶּלֶךְ.

"כִּי בַדֶּרֶךְ מִפְּסִיקִים 'הָרִי חֶשֶׁךְ'!
זֶהוּ מָקוֹם נְשָׂה עֹשֶׂה בּוֹ אֶפְלָה מֵת,
וְאִישׁ לֹא יָכוֹל לַעֲבֹר שָׁם."

אַבֵּל אֶלְכַסְנֶדְרוֹס עָמַד עַל
שָׁלוֹ: "שְׁלֹא אֵלֶיךָ – אִי
"שְׁלֹא אֵלֶיךָ – אִי אֶפְשָׁר! אֲנִי
לְהַמְשִׁיךְ. אֵינֶנִּי שׂוֹאֵל אִם
לָלֶכֶת, אֶלָּא אֲנִי מִבְקֵשׁ
עֲצָה – מָה אֶעֱשֶׂה?"
הַחֲכָמִים הֵבִינוּ שֶׁרֶק בְּעֶזְרַת
נְפִלְאוֹת הַטֶּבֶע שֶׁבָּרָא ה' הוּא
יּוֹכֵל לְשַׁרְדֹּת אֶת הַחַיִּשֶׁךְ.

תכנית המסע של החכמים

2. השמירה בדרך: פקעות של חבלים לקשר את תחילת החבל לפני שניכנסים לחשך, ולהחזיק בו עד הסוף, כדי למצא את הדרך חזרה.

1. החייה המיוחדת מה': חמורים לובים חמורים שה' נתן להם טבע מיחד לראות וללכת באפלה המוחלטת.

אַלְכֶסְנַנְדְּרוֹס עָשָׂה כְּדִבְרֵיהֶם. הוּא
וְחִילּוֹ רָכְבוּ אֶל תּוֹךְ 'הָרִי הַחֹשֶׁךְ'.
בַּחֲשֵׁכָה הֶעֱצוּמָה, הֵם הִחֲזִיקוּ בַּחֲבֵל
וְסָמְכוּ עַל הַחֲמוּרִים שֶׁבָּרָא ה'.
צֶעַד אַחֵר צֶעַד, הָרְגִישׁ הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
כִּמָּה חֲלָשׁ וְקָטָן הוּא מוֹל הַטֶּבַע
הָאֲדִיר שֶׁל בּוֹרָא עוֹלָם.

קִרְטָגְנִי

בְּחֶסְדֵי שָׁמַיִם, הֵם עָבְרוּ
אֶת הַחִישׁוֹךְ וְהִגִּיעוּ לְעִיר
גְּדוֹלָה בְּשֵׁם "קִרְטָגְנִי".

הַמֶּלֶךְ הוֹצִיא אֶת חֲרָבוֹ
וּבִקֵּשׁ לַעֲשׂוֹת עֲמָהֶם
מִלְחָמָה כְּדִי לְנִצֹּחַ.

אָבֵל כְּשֶׁהִגִּיעַ לַחֹמָה,
הִתְבַּרֵּר לוֹ דָּבָר פֶּלֶא:
זוֹ הָיְתָה מְדִינָה שְׂכָלָהּ
נָשִׁים בְּלִבָּד!

מלכדת ללא יציאה

הנשים קראו לו מעבר לחומה והציגו בפניו עבדה חכמה:

(צד ימין) אם ינצח:
"אם תהרג אותנו, יצחקו עליך
ויאמרו: איזה גבור – הוא בסך הכל
נצח נשים חלשות!"

(צד שמאל) אם יפסיד:
"ואם אנחנו נהרג אותך, כלם
יאמרו: זהו המלך החזק בעולם?
נשים הרגו אותו!"

הוא הבין שבכח לא ישיג כלום.

אלכסנדרוס

קִיבֵּל אֶת נִזְיַאת דְּבָרֵיהֶן
וְהַכְנִיס אֶת הַחֶרֶב חֲזָרָה.
הוּא הֵבִין שָׁה' מִלִּמְד
אוֹתוֹ שְׁעוֹר.

הוּא פָּנָה אֵלֵיהֶן בִּבְקָשָׁה
הִכִּי פְּשׁוּטָה שֶׁל אָדָם
בְּעוֹלָם:

"הֵבִיאוּ לִי לֶחֶם. בָּאתִי
מִרְחוֹק, וְאֲנִי צָמָא וְרָעֵב,
בְּרָצוֹתִי לֶאֱכֹל וּלְבָרֵךְ אֶת
בוֹרֵא עוֹלָם עַל הַמָּזוֹן."

הַשְׁעָרִים נִפְתָּחוּ

וְהַמֶּלֶךְ לֹא הֶאֱמִין לַמַּרְאָה
עֵינָיו!

הוֹצִיאוּ אֵלָיו שֶׁלֶחֶן עֲשׂוּי
מִזָּהָב טָהוֹר וּמִבָּרִיק.

וְמָה הָיָה עַל הַשֶּׁלֶחֶן?
לֶחֶם שֶׁל זָהָב!

תְּפוּחִים וְרִיָּהָב –

תְּפוּחִים וְרִמּוֹנִים – כֻּלָּם

פָּאָר וְעֶשֶׂר מִדָּמָה שָׁמָּה,

שְׂאִי אֶפְשָׁר לָתֵת בּוֹ

בֵּיס אֶחָד קָטָן.

הַמֶּלֶךְ הָרִים אֶת כֹּכַר הַזָּהָב
הַכְּבֵדָה, הִבִּיט בָּהּ בְּתַמְהוֹן
וְצָעַק דֶּרֶךְ חֲרָכִי הַשַּׁעַר:
”מָה זֶה? מָה הֵיבַאתֶם לִי?!”
וְכִי אוֹכְלִין זָהָב בַּמִּדְיָנָה
שֶׁלָּכֵן? הֲרִי זֶה קִנְיָה מִסֵּלַע!
אֵיךְ אֶפְשָׁר לֶאֱכֹל אֶת זֶה
זֶה?!”

ואז נביוֹד

וְאִז עָנוּ לוֹ מִבְּפָנִים אֶת הַשְּׁעוֹר הַגָּדוֹל
בִּיּוֹתָר:

"מֶלֶךְ גָּדוֹל... אִם לָחֶם פָּשׁוּט וְטָעִים
הָיִיתָ מְבַקֵּשׁ, מָה, לֹא הָיָה לְךָ לָחֶם
בַּמָּקוֹם שֶׁלְךָ?! הֲרִי בָאתָ מִמַּרְחָקִים!
שְׁעַמְדָּתָ, סַכַּנְתָּ אֶת חַיֵּיךָ בְּהָרִי הַחֲשָׁךְ,
וּבָאתָ עַד לְכָאן — לֹא בָאתָ אֶלָּא
בְּשִׁבִיל לְכַבֵּשׁ וּלְאַסֹּף עוֹד וְעוֹד זָהָב!
הִנֵּה הַזָּהָב שֶׁלְךָ... נִרְאָה אוֹתָךְ נִזּוֹן
מִמֶּנּוּ!"

באותו רגע, אלכסונדרוס הבין את האמת.

הוא חשב שעשר וכח הם הדברים
הכי חשובים בעולם.
אבל כעת הבין שבלי חתיכת לחם
פשוטה שה' מצמיח מן הארץ –
כל הזהב של כל המלכים לא יכול
לתת אפלו דקה אחת של חיים.
עושר גשמי אינו שווה דבר בלי
ברכת שמים.

לפני שלקח את חיליו, סובב
את החמורים וחרזר בעזרת
החבלים אל מחוץ לחשך, עשה
המלך מעשה אמיץ של ענוה.
הוא חרט על השער כתבת
לדורות:

"אני, אלכסנדרוס מוקדון המלך,
שוטה (טפש) הייתי! עד שבאתי
למדינת קרטגני, ולמדתי עצה
וחכמה מנשים."

מָה הוּא עֵשָׂר אֲמָתִי?

(צֵד יָמִין) הַזָּהָב שֶׁל אֶלְכַסְנֶדְרוֹס:

- * נִרְאָה פָּשׁוּט וְרָגִיל בְּחַיֵּי הַיּוֹם-יּוֹם.
- * מִתְנָה מֵה' הַמַּעֲנִיקָה חַיִּים, בְּרִיאוֹת וְכֹחַ.
- * "אִם אֵין קָמַח אֵין תּוֹרָה" – זֶהוּ הַשְּׁפַע הָאֲמָתִי בְּעוֹלָם!

(צֵד יָמִין) הַזָּהָב שֶׁל אֶלְכַסְנֶדְרוֹס:

- * נִרְאָה נּוֹצֵץ, יָקָר וְחָשׁוּב מִבַּחוּץ.
- * קָר, קָשָׁה, וְלֹא יָכוֹל לָתֵת חַיִּים אוֹ שְׂמֻחָה.
- * גּוֹרֵם לְאָדָם לְרֹדֵף אֶל תּוֹךְ "הָרִי הַחֲשָׁד".

הַלֶּקֶחַ שֶׁלָּנוּ

כַּאֲשֶׁר אָנוּ נוֹטְלִים יָדִים, מוֹחֲזִים
בַּפְּרוֹסֶת לֶחֶם וּמְבָרְכִים כַּוּוֹנָה גְּדוּלָּה:
"הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ", אָנוּ
זוֹכְרִים אֶת מֶה שֶׁהַמֶּלֶךְ לָמַד בַּחֲשָׁד.
אָנוּ מוֹדִים לֵה' שְׂאוֹהֵב אוֹתָנוּ, דּוֹאֵג
לָנוּ, וְנוֹתֵן לָנוּ בְּדִיוֹק אֶת מֶה
שֶׁאֲנִיחָנוּ צְרִיכִים בְּאַמֶּת כִּדִּי לַחֲיוֹת,
לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים.
אֵיזָה מִזֵּל וְאֵיזוֹ זְכוּת שֶׁאֲנִיחָנוּ לֹא
צְרִיכִים לֶאֱכֹל זָהָב!

"פֹּתַח אֶת יָדְךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן"

(תהילים פרק קמ"ה)

תודה לך, ה' אלקינו, על כל הנשפע
והחיים שאתה נותן לנו בכל יום תמיד!

